

Publicerad 2006-09-21 22:45 av Convolvulus

Dockan är jag

Jag är av plast

Eller porslin

Precis som en docka

Du kan inte se mig

Men jag finns ändå

Vågar du lägga mig ner

Så att jag blundar

Eller måste jag se på?

Jag har redan tynat bort

Hela jag

Så man ser inte tårarna jag fäller

Finns jag då?

Svaret finns hos de som ser mig

De som om ett tag kommer glömma

Även hos de kommer jag tyna bort

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Convolvulus med Poeter.se id #8934 innehar upphovsrätten